

## בקתה בחווה

במצעי כותנה לבנים. שניהם מנקים את הצימרים ("פשוט אף אחד לא ידאג לכל הפינות הנידחות, כי לאף אחד לא אכפת מהמקום כמונו"). הצימר נמסר לידי האורחים רק לאחר שעבר את הביקורת והסידור האחרון עלידי אסנת. היא תשאיר את המגבות מגולגלות וקשורות בחבל רפיה בדיוק בזווית הנכונה, תדליק את האור בעוצמה המדויקת מעל לג'קווי שנמצא למרגלות החלון העצום הצופה אל הוואדי, עמק החולה והחרמון, והיא גם זו שאופה את העוגה והלחם שיחכו לכם בחדר.

בני הזוג מאמינים שההשקעה הבלתי מתפשרת שלהם משתלמת, כי האורחים חשים בהבדל ויודעים להעריך את ההשקעה האישית העצומה. הם מעריכים ומקווים כי ההשקעה תחזיר את עצמה תוך ארבע שנים, ועד אז הם ימשיכו במוטו המוביל אותם מאז הקמת העסק: הענקת אירוח מפנק לזוגות שרוצים להשתחרר מעול השיגרה, במחיר סביר.

על אף הסטנדרט המאוד גבוה שהם מציעים באירוח שלהם, התעקשו בני משפחת רסקי על מחיר סביר יחסית לשוק ולמוצר, כ-850 שקלים לשני לילות באמצע השבוע או 600 שקלים ללילה בסופשבוע, מסיבה פשוטה: הם לא יעשו לאחרים מה שהם שונאים שעושים להם. זה עדיין משתלם, ועדיין אפשר להרוויח, הם מסבירים, ותגובות הלקוחות מתגמלות מספיק. הם מודעים לעובדה שעוד שני צימרים היו עוזרים להם לכסות את ההוצאות האדירות, שכן מדובר בעצם בהחזקתו של עוד משק בית אחד במקביל, אבל הרבה יותר מוקפד.

חלומם של בני הזוג הוא לבנות "אולי" עוד צימר אחד ולהמשיך לעשות הכל לבד: "זה חייב להמשיך ולהיות עסק ביתי, כי המגע האישי שלנו הוא בעצם ליבו של המוצר". את הניחוח המיוחד של הסדינים המעומלנים שלהם לא ניתן להשיג בשום מכבסה תעשייתית, ועל הניחוח המיוחד הזה הם לא מוכנים לוותר.

היעד הסופי שלהם הוא להשתחרר מעיסוקיהם הנוכחיים ולהתמסר רק לאירוח. ואז, מבטיחה אסנת, זה ילווה גם בארוחות, שיהיו חלק מכל החבילה.

ב"בקתה בחווה" ניתן לצפות באתר האינטרנט פיסגה, [www.hapisga.co.il](http://www.hapisga.co.il) והיא נבחרה לאחד ממומלצי מפה.

**אסף ואסנת רסקי** נחתו בחווה עזובה בעמק, בשדות שמול ראש פינה, לפני כ-20 שנה. זוג בורגנים מרמת השרון, שהחליטו ללכת בעקבות חלום והיסטוריה משפחתית ולנסות ולשחזר את החווה שבה גר סבא, **אהרון רסקי**. כשהגיעו לחווה הנטושה לא היו שם חשמל, מים זורמים או כל תשתית ראויה אחרת. הזוג חדר האידיאלים הפשיל שרוולים, שיפץ את החווה, ובמרוצת השנים נולדו בה ארבעת ילדיהם. לפני שנתיים צורפו אליה גם שתי בקתות עץ קסומות, מושקעות ומרהיבות, שבזכותן הפכו בני הזוג לצימריסטים מדופלמים.

למה אנחנו מתעקשים דווקא על "בקתה בחווה" מבין מאות הצימרים החביבים הפזורים בכל רחבי הארץ? את התשובה המלאה אפשר לקבל רק אחרי שמבקרים במקום ומכירים את בני הזוג מקרוב. שני בני הזוג עדיין עובדים בעיסוקיהם הקודמים, ובמקביל – באירוח בצימרים עושים את הכל לבד. אסף הוא חקלאי עם 120 דונם של עצים נשירים, שעובד גם כפחח בסיירת הירוקה, ואסנת עובדת כרכוז שכבה בחטיבת ביניים ומורה למדעים, ולפני מספר שנים היא הקימה את אתר האינטרנט החינוכי [www.bazz.co.il](http://www.bazz.co.il) שזיכה אותה בפרס רקנאטי בחינוך לשנת 2004.

הדבר הקשה ביותר, לדבריהם, היה לקבל את ההחלטה לחלוק את חלקת האלוהים הקטנה שלהם עם עוד אנשים. לדבריהם, מרגע שהחלטה התקבלה – הם הלכו על זה עד הסוף ועם כל הלב. ההשקעה הראשונה עמדה על כחצי מיליון שקלים – סכום 'מפחיד' עבור צמד שכירים המטופלים בארבעה ילדים. מצד שני – לדבריהם – ידעו שיש להם מוצר מנצח, בזכות מיקום קסום ושירות הכי טוב בעולם, ולכן מבחינתם הסיכון היה מאוד קטן.

הם תכננו את המקום בעצמם, התמודדו מול כל גורמי הביורוקרטיה, ההיתרים והאישורים השונים, ואם לא די בכך, אסף ניגר ויצר במורידיו את כל הפרטים בתוך הצימר – החל ממיטות העץ המדהימות, דרך הקרניזים והידיות שפורזלו על-ידיו וכלה במריצות העץ הניצבות בכניסה לצימר, שבתוכן נחים בולי עץ המיועדים לקמין הקבוע בכל בקתה. אסף למד לכבס ולהגף – מלאכה לא פשוטה בהתחשב בעובדה שמדובר



"בקתה בחווה" של אסף ואסנת רסקי. שני בני הזוג עדיין עובדים בעיסוקיהם הקודמים ובמקביל עושים את הכל לבד באירוח בצימרים, מהניקיון ועד אפיית הלחם שיחכה לכם בבקתה